

El Vallès Nou

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre. 1'50 pessetes.
Número corrent, 10 cèntims.

Redacció i Administració:

SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

SABATERIA RIERA

— ABANS MARLET —

: : Prim, 7 GRANOLLERS : :

CALÇAT PET I A MIDA

CONFECIÓ I VENDA DE CALÇATS AMB SOLA DE FUSTA

EL ENGRÓS I DETALL A

PREUS DE FÀBRICA

El triomf d'en Cambó

Dia de gloria va esser el discurs que pronuncià En Cambó en el Congrés de Diputats el dia 10, qui amb paraula serena i vigorosa va lograr la formula per a que no's tingués d'anar a la sessió permanent, i lliurar al país d'un desastre, formula que va acceptar l'Alba en representació del govern hi ha mes a mes, l'acceptaren totes les minories.

El Congrés, amb motiu del anunci de que En Cambó parlaria per a definir ben clarament l'actitut del govern, presentava l'aspecte de les grans solemnitats; logrant En Cambó, l'apoi unánim de les minories i l'acceptació, pel govern, de la formula per ell presentada, i per a justificar ben clar tot aixó retallem part de la crònica de Madrid que publica *La Veu de Catalunya* del dia 19.

«I diu en Cambó.—Hi ha dos camins de solució per el conflicte: la sessió permanent i l'acord de les Cambres, fet llei de prorrogar per a 1917 el pressupost vigent, seguint

discutint amb calma i bona voluntat tota l'obra econòmica presentada pel Govern. La sessió permanent ens portarà a molts conflictes. El primer i mes gros; que si en ella el Govern consegueix aprovar els pressupostos ordinari i extraordinari, per a discutir pel gener els projectes de reconstitució econòmica, el país veurà que mentres es prepara un emprèstit de quasi dos mil millions de pessetes, s'están discutint projectes que exigiran un altre emprèstit. No pot esser aixó causa d'un mal negoci de l'Estat o d'un fracàs absolut de l'emprèstit, en moments que per la vida d'Espanya no pot fracassar? La sessió permanent, per altra banda, no permetrà una discussió serena: no es podrà reformar l'obra del Govern: serà una lluita irreductible en la qual imperarà la resistència, no la raó. Podem anar a una obra axí en aquets moments?

L'ajornament dels debats, prorrogant per una llei del Parlament la vigència del pressupost actual per a 1917, ens permetrà una discussió serena, raonada, técnica. Que hi ha que privi aixó? La Constitució de l'Estat? —I en Cambó repeteix els seus arguments de sempre contra aquest fantasma que s'interposa entre el bé del país i el Parlament: en poques paraules el desfá com una ventada una boira.

Per un moment la paraula serena d'En Cambó pren tons d'amenaça— Si anem a la sessió permanent, aquesta minoria, amb totes les seves forces, s'interposarà en vostre camí En el banc blau, que ocupa, sol, el senyor Alba, es dibuixa com una aparició grotesca: per un miracle de telepatia, hi veig la silueta estranya del comte de Romanones apretant-se amb la má dreta el fetge congestionat L'Alba sembla com si consultés l'aparició... A l'esfumarse, queden en el banc blau els senyors Gasset i el senyor Burrell...

L'Alba s'aixeca a contestar... dubta un moment, mira els papers escampats

damunt del pulpitr i, com tantejant les ombres per a cercar un camí, comença de parlar.

El discurs del senyor Alba sembla sincer: la majoria l'aplaudeix, sentint la impressió d'una representació ben diferent de la del comte de Romanones; la oratoria buida, el to estrident, el concepte vulgar, la indeterminació, el dubte, la trapaceria, condicions especials, úniques, del cap del partit i del Govern, han fet lloc a una oratoria precisa, eloquent, segura, a una visió de la realitat, a un oportunisme salvador que sab abraçar la importancia del problema i del moment, i llansar-se a la transacció escamotejant hábilment la derrota. El senyor Alba troba la fórmula.—La sessió permanent és el dret del Govern; có que proposá el senyor Cambó, és la concordia. Si accepten aquesta totes les minories, i especialment la oposició de S. M. que s'ha de suposar sucesora d'aquest Govern, podria abandonar el dret per anar a la concordia.

Veusaquí unes paraules i una orientació, que En Romanones es incapaç de dir i senyalar. La formula d'En Cambó triomfa i ja te seu el Govern representat per l'Alba. La majoria ha aplaudit el ministre d'Hisenda: l'Alba ha obtingut un triomf personal sobre En Romanones... I l'esperit del país, enemic de combinacions venals, de trabetes d'interessos de política familiar, ha entrat al Parlament de bracet amb En Cambó. Els homes de conxorxa, d'escalafó, d'intriga, els que aspiren a perpetuar la política vella, se'ls veu capficats i tristos als seus seients. Ara, les minories.

El senyor Dato, compren lo inmens de la seva responsabilitat: ell partidari entusiasta del respecte a la lletra de la Constitució, al formulisme polític, que és l'essencia de l'actuació conservadora, ha de decidir en primer terme. Com fer-ho? Les paraules d'en Cambó, gotes de metall fos que s'han